

защо станахъ новъ человекъ: мудрость просвѣти духъ мой; усещахъ одну много сладку снлу, за да смирявамъ сичкія мои страсти, и да воспящавамъ устремленіе младости моея. Станахъ любимъ всеѣмъ пастыремъ въ оную пустыню: кротость моя, терпѣніе и трудолюбіе мое умегчиха найпослѣ жестокосердечнаго Бута, кой бѣше начальникъ другимъ робомъ и искаше да ме смуцава безчеловѣчно.

За да терпа удобнѣйше скорбь плененія моего и пустынничества, трасехъ да найда книги, понеже бѣхъ натегналъ отъ скорбь, лишень отъ секакво ученіе кое можеше да сохрани и утверди мой духъ. Благополучни, казувахъ, онія, що ненавидать устремителныя желанія, и кои можать да се возблагодарать отъ сладости на единъ животъ незлобивъ! Блажени онія, кои като се учать веселятъ се, и возблагодаряватсе да обработать духъ свой сосъ искусство! Въ какву землю и да ги върли враждебное нещастіе, они носать секога со себе си утѣшительное забавленіе; бездѣлство, кое пояждава сластолюбивыя и невоздержныя человекни, непознато е на онія що знаятъ да се упражняватъ въ нѣкое прочитаніе. Блажени онія кои любать да четать, и кои не са като мене лишени отъ книги!

Кога тія мысли се вертеха въ умъ мой, заврѣхъ се въ единъ темень лѣсъ *), гдѣ внезапно созрѣхъ одного старца кой держеше одну книгу въ руку свою. Той старецъ имаше едно чело голѣмо и плѣшиво и мало сбърчкано: една брада бѣла висеше даже до поясъ его; неговый станъ **) бѣше

*) Лѣсъ е густа гора.

**) Бой.